

[illegible]

א כתוב וישור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד ופירשו חז"ל רל"ש האם ואחר כך בנה או בתה ול"ש הבן או הבת א' ואת"כ האם בין אדם א' שוחט שניהם בין ב' ששחטו א' האם ואחר הכן או הבת או אייפכא (ע"ך ושפוט בגמלה) לעולם לוקה על שחיטת האחרון מראוי ונ"ץ דאם ב' שוחטין בפ"א זה האם והה הבן או הבת אע"ף דיש לפקפק לענין מלקות אם לוקין מ"ס תרומיהו עברו אדאוריית' זה על אותו ואת בנו והוה על בנו ואותו ונ"ס למ"ש (לקמן סעיף ג') בס"ד א' יאמר או"ב נודג בבקבות אם היא אמור ודאית שיצרתה בבנינו אבל בכורים אם הוא אבינו ודאי ג שבורר שלא היה אצל אמו זכר כי אם זה הוה ד ספיא דאורי' ולכן אמור לשחוט אב ובן או בת או אייפכא ביום אחד ואם שחט אינו לוקה דאין מלקין על הספק ואם אינו יודע שזה אביו או אמו אינו חושש מספק דאמרי' הולד בא מרוב בהמות דעלמא ואפי' (ע"ס ולמחויבים) הוה הולד מטש בצורות וסימינו לאיזה בהמה אינו חושש לוטר מחמתא דימא אמו או אביו . ואם הולד כרוך אחר נקבה אל"נ (ע"ך) במס"י ט"ו וטו"מ דלא לקי אם שחטן ביום א' דאכתי ספיא אל"נ שמא מרחסת בנה של אחרת מ"ס מחקינן לה כאמו לענין אמורא לשחטן ונ"ץ זה דאפילו הכרוך הוא דבר שמא ואמור באכילה כמ"ש (ס' ע"ס) מ"ס אמור לשחטן ביום אחד וזה"ש עם שנשים מהורין אף על פי שאינו מינו ואם בעדרו כמה בהמות עם ולדותיהן וברור של שאלו הולדות מאלו הבהמות הרק אין אינו יודע איזה מו ואיזה מוה ולדכין אחר הכרוך אפי' למלקות (ע"ך) ומה שנ"ב עתה אם לוקה או לא (מיין מ"מ סוף ל"ד וט"ע סימן מ"ב) ואם יודע בודאי שא' משנים הוא מזה האם או אחת משתים היא אמו של זה אמור לשחוט ואינו לוקה ואם א' מג' בהמות שלפנינו היא אמו ואינו יודע איזה אי שרי לשחוט (עיין לקמן סימן ק"י) מ"ש שם בכס"ד : ג עבר ושחט או"ב ביום א' , חולין דף ע"ט וקס"ו) מותרים באכילה דאורי' ו ומדרבנן אמור האחרון בו ביום בין ששחט מיד (פס"ח) בין

[illegible]